

La rata de la biblioteca- nº59.....gener de 2015

De nou amb vosaltres.

En Fermí Massagran m'ha escrit en resposta a la darrera Rata de la Biblioteca del mes de desembre de 2014. Com sempre aporta noves dades d'interès; per tant aquesta rata li cedeix la seva pàgina amb cortesia.

“He llegit amb fruïció la teva darrera nota als socis sobre l'insigne Teilhard de Chardin, certament nebot besnét d'en Voltaire i jesuïta; això vol dir: geni per genètica i per formació (si se'm permet la broma).

Només afegir quatre apunts. Teilhard de Chardin va destacar de seguida durant la seva etapa de formació en mig d'un grupet de companys que Déu ni do: Victor Fontoynt (hel·lenista), Pierre Rousselet (teòleg i filòsof), Christian Burdo (prehistoriador), Pierre Charles (teòleg), Joseph Huby (teòleg i especialista en Antic Testament), entre altres. A més a més, sempre va mantenir que la seva formació com a persona va quedar impactada quan va participar en la Guerra Europa com a portalliteres a primera línia de foc —es va negar a ser ascendit a capità capellà— i va rebre diferents mencions militar i la Legió d'Honor.

Si seguim amb l'estil «Hola», diré també que el llibre que reposa a la meva biblioteca *El grupo zoológico humano*, compta amb la «supervisió» com edior de temes religiosos del P. Jesús

Aguirre, posteriorment duc consort de la casa d'Alba i assidu de les revistes del cor, i també recordarem que en Teilhard de Chardin va tenir una relació especial amb la seva cosina Marguerite Teilhard-Chambon, escriptora coneguda sota el pseudònim de Claude Aragonnès, a la que els biògrafs del nostre home anomenen la seva «Beatriu».

Teilhard de Chardin, temptat per la proposta directa de Paul Rivet de deixar la Companyia i fins i tot l'Església, i la humiliació del procés i l'exili on el destinen els seus superiors, tingué el suficient caràcter per romandre fidel al seu pensament que mai va deixar de ser científic i religiós al mateix temps.

Més enllà dels encerts o mancances de les seves teories, el valor del fenomen Teilhard de Chardin rau en l'atreviment d'un pensament propi dins d'una organització tan jerarquitzada com és l'església, i en la gosadia de proposar-li l'apertura al pensament científic i la seva inclusió a la visió religiosa de la vida.”